



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 59/98

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 1998 predbežne prerokoval podnet [REDACTED] t. č. bytom v [REDACTED], zastúpeného JUDr. Elenou Ľalíkovou, komerčnou právničkou, Bratislava, na začatie konania pre porušenie čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) dostal 7. septembra 1998 podnet [REDACTED] zastúpeného JUDr. Elenou Ľalíkovou, na začatie konania pre porušenie práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti sa vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa tvrdení právnej zástupkyne predkladateľa podnetu k porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy došlo v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 23 C 85/94, ktorý uznesením rozhodol o neprípustnosti dovolacieho konania v prejednáwanej veci, v dôsledku čoho sa Najvyšší súd nezaoberal vecnou správnosťou rozsudku Okresného súdu v Trnave a Krajského súdu v Bratislave.

Právna zástupkyňa predkladateľa podnetu uviedla, že k porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy došlo v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 23 C 85/94, ktorý uznesením rozhodol o neprípustnosti dovolacieho konania v prejednávanej veci, v dôsledku čoho sa najvyšší súd nezaoberal vecnou správnosťou rozsudku Okresného súdu v Trnave a Krajského súdu v Bratislave.

Právna zástupkyňa v podnete uviedla, že dovolací súd dospel v prejednávanej veci k nesprávnemu záveru o neprípustnosti dovolania, čo viedlo k nemožnosti preskúmania vecnej správnosti rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového súdu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy: „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.“

Ústavný súd si pre konanie vyžiadal kompletný spisový materiál z konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 23 C 85/94, z ktorého zistil, že právo na prístup k súdu nebolo zmarené.

Dňa 23. augusta 1994 podal [REDAKOVANÉ] na Okresný súd v Trnave žalobu o zaplatenie vkladu vloženého do činnosti M. A. M., spol. s r. o., v Trnave. Žaloba bola zamietnutá rozsudkom 23 C 85/94 zo 4. júla 1995, voči ktorému sa [REDAKOVANÉ] odvolal. Krajský súd Bratislava odvolaniu vyhovel, uznesením 11 Co 410/95 zo 14. februára 1996 rozsudok Okresného súdu v Trnave zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s poukazom, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav. Okresný súd vec opätovne prerokoval a po doplnení dôkazov rozsudkom z 1. augusta 1996 rozhodol, že návrh [REDAKOVANÉ] zamieťa. Navrhovateľ sa proti tomuto rozsudku prostredníctvom právnej zástupkyne odvolal. Krajský súd v Bratislave rozsudkom Z-2-11 Co 445/96-177 z 5. júna 1997 rozsudok súdu I. stupňa potvrdil. Proti tomuto rozsudku podala právna zástupkyňa žalobcu dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie uznesením pod č. 23 C 85/94 z 21. apríla 1998 proti rozsudku Krajského súdu v

Bratislave odmietol. [REDACTED] súdu nepredložil ani nenavrhol dôkazy o tom, že vo veci nekonal nestranný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.“

Verejné prerokovanie v prítomnosti účastníka konania je právom, ktoré sa zaručuje len každému, o koho práve alebo povinnosti nestranný a nezávislý súd rozhoduje vo veci samej. Takú povahu nemá rozhodovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorej tento orgán súdnej moci preskúmava, či sú splnené zákonom ustanovené podmienky pre uskutočnenie konania o dovolaní podľa § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe uvedených skutočností dospel ústavný súd k záveru, že k porušeniu práv predkladateľa podnetu nedošlo, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 1998

JUDr. Ľubomír D o b r í k
predseda senátu